

РЕШЕНИЕ

№ 4791

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5979** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] -гр. С. срещу Решение № 6/12.06.2020 година на Директор ТД “С. Морска“ в Агенция“ Митници“, в частта ,в която е отказано изплащане на законната лихва върху сумата от 18812,67 лева- недължимо платено мито по отменени административни актове с влезли в сила съдебни решения.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното Решение. Твърди се ,че същото е немотивирано и от него не може да стане ясно защо и въз основа на какво органът е отказал заплащането на лихвите, а наред с това се сочи , че същото е постановено и при нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на решението и се претендират направените по делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващото дружество- [фирма] редовно уведомено при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от адвокат Ж. редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основание моли да бъде уважена.

Ответникът по оспорването- Директор ТД“ С. Морска“ редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Р., редовно упълномощена , която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение към MRN 18BG002005H0001115/23.01.2018 г. на Началника на Митница- В. за доплащане на мито - 789.09 лева, отменено с влязло в сила съдебно решение по адм.д . N 1009/2018 г. на АС-Варна.

С Решение към MRN 18BG002005H0005280/11.04.2018 г. на Началника на Митница — В. за доплащане на мито - 624.29 лева, отменено с влязло в сила съдебно решение по адм.д . N 2008/2018 г. на АС- Варна.

С Решение към MRN 18BG002005H0005271/11.04.2018г. на Началника на Митница - В. за доплащане на мито - 624.29 лева, отменено с влязло в сила съдебно решение по адм.д. N 2007/2018 г. на АС-Варна.

С Решение към MRN18BG002005H0001985/07.02.2018 г. на Началника на митница - В. за доплащане на мито - 1466.38 лева и ДДС - 3551.89 лева, отменено с влязло в сила съдебно решение по адм.д . N 1305/2018г. на АС-Варна

С още 9 съдебни решения са отменени 9 още 9 Решения на Началник Митница В..

На 25.02.2020 година оспорващото дружество депозирало Искане до Директор ТД „С. Морска“, с което поискало по тези 13 отменени Решения / цитирани по- горе/ да бъде възстановено мито в общ размер на 18 812,67 лева, ведно със законната лихва от датата на ефективното плащане в бюджета до окончателното изплащане на сумите.

С Решение № 6/12.06.2020 година Директор ТД“ С. Морска“ решил да се възстанови на жалбоподателя мито в размер на 18812,67 лева и лихви в размер на 12,01 лева и оставил без уважение като неоснователно искането на [фирма] за възстановяване на лихва от датата на ефективното и превеждане в РБ до момента на заплащане на задължението по искането от 25.02.2020 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите ,поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си .

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК/, от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № 6/12.06.2020 година на Директор ТД “С. Морска“ в

Агенция“ Митници“, в частта, в която е отказано изплащане на законната лихва върху сумата от 7 337,32 лева- недължимо платено мито по отменени административни актове с влезли в сила съдебни решения представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите,визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В чл.7,ал.2 от ЗМ е посочено, че Агенция "Митници" е структурирана в Централно митническо управление и териториални дирекции. Териториалната дирекция е структурирана в териториално управление и митнически бюра и/или митнически пунктове. Общата и специализираната администрация в териториалното управление са организирани в отдели и сектори. В чл. 7 от Устройствения правилник на АМ в сила от 07.01.2019 г.) е посочено, че Агенцията е структурирана в Централно митническо управление и в териториални дирекции: Тракийска, Югозападна, Д., С. морска и Ю. морска. От своя страна независимо, че Решенията, които са отменени и въз основа на които е подадено искането за възстановяване са издадени от Директор на Митница В., поради настъпилите структурни промени в Агенция“ Митници“ от 07.01.2019 година именно ТД“ С. Морска“ като правопреемник на Митница В. е компетентна да се произнесе по искането/ компетентен е Директор ТД“ С. Морска“.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че С. Н. Т. е преназначена на длъжността- Директор Териториална дирекция “С. Морска“ в Агенция“ Митници“, считано от 15.01.2020 година и към датата на издаване на Решението е заемала тази длъжност.

При издаване на решението в обжалваната част не са спазени изискванията на чл.59 АПК за форма, като решението в частта, в която се отказва да бъде възстановена не съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му и липсват мотиви. Формата е едно от условията за законосъобразно действие на административните актове. Тя е нормативно установена и винаги има изричен характер. Неспазването на формата води до порочност на административния акт. Най-голямо значение има писмената форма на административните актове. В АПК е предвидено, че административните актове трябва да отговарят и да съдържат определени реквизити. Тези реквизити гарантират, че волеизявлението, съдържащо се в административния акт, показва действителната воля на съответния административен орган. Особен елемент във формата е съществуването на мотиви. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаването на акта. Те показват как е формирана волята на административния орган и кои са били основанията той да има едно или друго волеизявление. Мотивите са основен фактор в издаването на административния акт и затова за тях се наблюдава особено внимателно, когато един административен акт подлежи на съдебен или административен контрол. Липсата на мотиви, според устойчивата практика на съда прави акта недействителен на ниво унищожаемост. Производството представлява система от действия, които подготвят крайния акт и няма пречка мотивите да се съдържат и в друг акт, предхождащ издадения. Съществува изискване тези действия да доведат до действителната и законосъобразна воля на органа .Целта е да се съберат доказателства и тези доказателства да

подпомогнат административния орган при решаването на определен въпрос. Настоящият съдебен състав намира, че оспореният отказ е издаден в нарушение на изискванията на чл.59 т.4 АПК, съгласно който административният акт следва да съдържа фактически и правни основания за издаването т.е. същият следва да е мотивиран. Това е един от съществените реквизити на всеки административен акт. Те позволяват на адресата на акта да научи въз основа на какво е формирана волята на административния орган, респективно на това да организира защитата си срещу административния акт. Съгласно т.2 от ТР 4/2004 год. на ВАС неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно-производствените правила и е основание за отмяна на акта. Съдебната практика приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени не само в него, но и в друг предхождащ акта документ, към който актът препраща и който се намира в административната преписка. В конкретния случай, административният орган изобщо не е мотивирал решението за отказ за възстановяване на лихви, като само с едно изречение е цитирал правни разпоредби, без обаче да е ясна волята на органа за какво и въз основа на какво е отказал да бъде възстановена лихвата, която се претендира по искането. Домотивирането на акта от страна на юрисконсулт Р. в съдебното заседание, проведено на дата 06.07.2021 година в посока неприложимост на нормата на чл.129 от ДОПК е недопустимо, защото мотивите могат да предшестват издаването на акта, но е да са изложени след неговото издаване

От самото решението в обжалваната част не може да се установи защо и въз основа на какво административният орган е отказал да възстанови исканата сума именно поради липса на мотиви. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. В настоящия случай, по същество липсват мотиви към издаденото Решение, тъй като в него не са посочени фактическите и правните основания на органа, нито има анализ на доказателствата и на правните разпоредби, а само посочени две разпоредби, по никакъв начин не може да обуслови наличие на мотиви в Решението. Това е съществено нарушение, което е довело до неспазване на изискванията за форма и съставлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт по смисъла на [чл. 146, т. 2 от АПК](#).

Тъй като естеството на спора не позволява решаването му по същество от съда ,то административната преписка следва да бъде върната на органа за ново произнасяне, при което следва да разгледа депозираното искане от 25.02.2020 година на оспорващото дружество, както и да анализира приложените към него писмени доказателства, заключението на вещото лице по настоящото дело, да съобрази и съдебната практика на ВАС по идентични казуси между същите страни и на същото основание и да издаде акт, който да съдържа ясна воля на органа, защо и въз основа на какво е взел съответното решение.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на оспорващото дружество следва да се присъдят направените по делото разноски в общ размер на 800 лева- държавна такса ,депозит за вещо лице и заплатено адвокатско възнаграждение. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък

на разносните най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разносните. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разносните е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. От своя страна, по правило ищецът и ответникът имат право да претендират разносните, които са направили в процеса. Отговорността да бъдат понесени направените разноски е обвързано преди всичко с изхода на съдебния спор за съответната страна в процеса. Отговорността за разносните почива на установеното в чл.3 от ГПК изискване за добросъвестно упражняване на процесуални права и следва да бъде възприемано като отговорност за вреди от неоснователни процесуални действия. Отговорността за разноски е определена от допълнителни изисквания- съдът да бъде изрично сезиран с искане в тази насока, искането да бъде подкрепено с доказателства за действително направени разноски и трето да бъде предявен списък с разносните/ като по отношение на последния, ВАС е на различно становище от страна на ВКС и непредставянето на списък с разносните, не води до неприсъждане на такива в полза на страната, която има право на разноски. Отговорността за разносните почива на установеното в чл.3 от ГПК изискване за добросъвестно упражняване на процесуални права и следва да бъде възприемано като отговорност за вреди от неоснователни процесуални действия. Отговорността за разноски е определена от допълнителни изисквания- съдът да бъде изрично сезиран с искане в тази насока, искането да бъде подкрепено с доказателства за действително направени разноски и трето да бъде предявен списък с разносните/ като по отношение на последния, ВАС е на различно становище от страна на ВКС и непредставянето на списък с разносните, не води до неприсъждане на такива в полза на страната, която има право на разноски.

. Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 6/12.06.2020 година на Директор ТД “С. Морска“ в Агенция“ Митници“, в частта ,в която е отказано изплащане на законната лихва върху сумата от 18812,67 лева- недължимо платено мито по отменени административни актове с влезли в сила съдебни решения.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА ДИРЕКТОР ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ “С. МОРСКА“ КЪМ АГЕНЦИЯ“ МИТНИЦИ“ ГР. С. ЗА НОВО ПРОИЗНАСЯНЕ ПО ИСКАНЕТО ОТ 25.02.2020 ГОДИНА НА [фирма]-

ГР. С. ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ“ С. МОРСКА“ ПРИ АГЕНЦИЯ“ МИТНИЦИ“ ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР. С. СУМАТА ОТ 800 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ“ С. МОРСКА“ ПРИ АГЕНЦИЯ „ МИТНИЦИ“.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на оспорващия и на ответника по оспорването.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: